

jeg ansætte et nyt Møde, der afholdes om 10 Minutter, altsaa Kl. 3⁴⁰, og Dagsordenen er da:

Eventuelt: Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 om nye Jernbaneanlæg m. v. [Køge—Kværkeby].

Mødet hævet Kl. 3²⁰.

52de Møde.

Lørdag den 29. Marts, Kl. 3⁴⁰.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 om nye Jernbaneanlæg m. v. (Køge—Kværkeby-Banen).

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 751; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B: Sp. 1381).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Indhold og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Villars Lunn): Da det foreliggende Lovforslag kom til Forhandling i Udvalget, var Udvalgets samtlige konservative Medlemmer af den bestemte Opfattelse, at man burde modsætte sig det, fordi det — jeg kan i Korthed anføre de samme Grunde, jeg fremhævede i sin Tid, da Varde-Banen var under Omtale — forøger Bekostningen for Staten, fordi det er uheldigt i og for sig, fordi det er, hvad

jeg den Gang kaldte umoralsk at gøre Ændringer i Jernbaneloven af 1908, særlig fordi denne er Resultatet af et Arbejde i en Kommission, der havde Tid til at overveje disse Sager og gjorde sit bedste for at gøre Ret og Skel til alle Sider. Det vil være udelukket, at Rigsdagen kan gøre det i samme Omfang, og derfor kommer man let til at være uretfærdig, saa snart man vil gøre Ændringer i et saadant stort Arbejde som denne Jernbanelov. Endelig er der om den Slags Ændringer i Jernbaneloven paa Privatbanecomraadet det at bemærke, at de let kan give Anledning til, at der opstaar Ønsker om at gøre tilsvarende Ændringer ved andre Privatbaneanlæg. Det kan medføre Konsekvenser, som er uheldige for Statskassen. Mensaa er vi dels selv blevet opmærksom paa og dels udefra blevet gjort opmærksom paa, at Forholdet er her noget egenartet, idet Grundforholdet er dette, at der ved Loven af 1908 er givet Adgang til at faa Koncession paa Jernbanen Køge—Kværkeby, og den betragtes fra alle Sider som en Uhyrlighed. Det kan jeg tale med om, for saa vidt som jeg i sin Tid modsatte mig den paa alle Maader, baade i Jernbanekommissionen og her i Tinget, da Lovforslaget forelaa her. Det er oplyst, at hvis man ikke forandrer Jernbanelovens Bestemmelse om Køge—Kværkeby-Banen, bliver den anlagt. Pengene er tilvejebragte. Jeg tror endogsaa, at der er indgivet Ansøgning om Koncession, i alt Fald er Papirerne fuldstændig i Orden. Altsaa, den kan blive anlagt, hvis man ikke forhindrer det ved at foretage en Ændring i Jernbaneloven. Denne Ændring kommer altsaa frem i et Forslag om at afbryde Linien Køge—Kværkeby ved Gørslev og derfra føre en Linie gennem det frugtbare og tæt befolkede Opland til Ringsted. Derom har Meningerne samlet sig i paagældende Egn, og Ringsted By og omliggende Sogne har forpligtet sig til at udrede store Bidrag. Kort og godt, der er samlet de nødvendige Midler til, at denne Jernbane kan anlægges, og saa mener vi, at vi ikke kan modsætte os det. Thi naar man gaar ind derpaa, vindes der altid det, at Køge—Kværkeby-Banen ikke bliver til noget, og det kan vi ikke forhindre paa nogen anden Maade end netop ved at gøre Forandring i Loven, og der vindes det, at Ringsted By bliver beskyttet mod den dræbende Konkurrence, som Køge—Kværkeby-Anlægget vilde være for den, fordi Kværkeby Station ligger en Mil fra Ringsted i Retning af Køge, og den vilde